

Knjiga proroka Daniela - osamdeset i četiri

Otkrivanje četiriju naraštaja laodicejskog adventizma: putovanje kroz biblijski paralelizam i proročko kušanje

Jeff Pippenger

2024-02-17

Istina se utvrđuje na svjedočanstvu dvojice ili trojice, a primjena četiriju gadosti iz osmog poglavlja Ezekielia kao četiriju naraštaja laodicejskog adventizma ima više svjedoka. U ranijim je člancima bilo utvrđeno da sedam crkava iz drugog i trećeg poglavlja Otkrivenja ne predstavljaju samo povijest suvremenog Izraela od vremena apostola do svršetka svijeta, nego i to da tih sedam crkava predstavljaju povijest drevnog Izraela od vremena Mojsija do vremena Krista.

Crkva u Efezu predstavljala je i ranu kršćansku crkvu, a također i drevni Izrael od Mojsija do vremena Sudaca. Crkva u Smirni predstavljala je razdoblje progonstva od vremena učenika do rimskoga cara Konstantina, a također i razdoblje Sudaca, kada je svatko činio ono što je bilo pravo u njegovim vlastitim očima. Crkva u Pergamu predstavljala je razdoblje kompromisa od Konstantina do papinstva 538. godine, ali i razdoblje kada je drevni Izrael odbacio Boga i izabrao kralja te neprestano sklapao kompromise s poganskim kraljevstvima kojima je bio okružen. Četvrta crkva, Tijatira, predstavljena Jezabelom, jest razdoblje papinske vladavine od 538. do 1798. godine, a također i sedamdesetogodišnje sužanjstvo drevnoga Izraela u Babilonu.

Te četiri crkve također predstavljaju četiri naraštaja adventizma i svjedoče o primjeni Ezekielovih četiriju gadosti na ta četiri naraštaja. Pobuna iz 1863. bila je predstavljena prvim naraštajem drevnoga Izraela, kako je prikazano pobunom oko Aronova zlatnoga teleta. Prvi naraštaj uključuje savjet dan crkvi u Efezu, koji pokazuje da je Božji narod ostavio svoju prvu ljubav te da se trebao pokajati i vratiti svojoj prvoj ljubavi. Godine 1863. prva ljubav, kako je predstavljena draguljima Williama Millera (temeljne istine, osobito „sedam vremena”), bila je stavljena po strani, a Božji narod bio je opomenut da se vrati.

Ali imam nešto protiv tebe: ostavio si svoju prvu ljubav. Spomeni se, dakle, odakle si pao, i pokaj se, i čini prva djela; inače ću doći k tebi uskoro i uklonit ću tvoj svijećnjak s njegova mjesta, ako se ne pokaješ. Otkrivenje 2,4.5.

Mileriti su se borili s otpalim protestantizmom, koji je Jeremija nazvao „zborom podrugljivaca”, te su strpljivo čekali da viđenje dođe, jer kada bi došlo, ne bi slagalo. „Zbor podrugljivaca” bio je predočen starim prorokom koji je slagao proroku iz Jude, a koji je iznio ukor protiv Jeroboamova krivotvorenog bogoštovlja.

Znam tvoja djela, i tvoj trud, i tvoju postojanost, i kako ne možeš podnositi one koji su zli; i iskušao si one koji govore da su apostoli, a nisu, i našao si ih lažljivcima. I podnio si, i imaš postojanost, i radi imena mojega trudio si se, i nisi klonuo. Otkrivenje 2:2, 3.

Druga crkva, Smirna, predstavljala je razdoblje progonstva u ranoj kršćanskoj crkvi, koje se sastojalo od istinskih mučenika i nekih koji su na se navukli progonstvo iz pobuda manje nego svetih. Ona je također predstavljala vrijeme Sudaca, kada je svaki čovjek u drevnom Izraelu činio što mu se činilo ispravnim u njegovim vlastitim očima. Naraštaj pobune koji je započeo 1888. godine označio je razdoblje progonstva protiv Duha proroštva, izabranih vjesnika toga časa i Duha Svetoga. On je uveo razdoblje kada su stari ljudi laodicejskog adventizma izabrali činiti što god im se činilo ispravnim u njihovim vlastitim očima, kao što se vidi kod ljudi kao što su Kellogg, Prescott i Daniells.

Vjerni malobrojni u to su vrijeme trebali biti u smrtnome duhovnom boju s razredom koji je tvrdio da je židovski, ali to nije bio. Unatoč vodećim položajima, bili su od Sotonine sinagoge, kako svjedoči sestra White time što je utvrdila da su neki bili vođeni „od anđela koji su bili izbačeni s neba“. Tvrdili su da su mudri, ali bili su ludi. Na mudre u tom vremenskom razdoblju nije bila izrečena nikakva osuda, nego poticaj da budu vjerni do smrti. Godine 1915. posljednje riječi koje je sestra White ikada izgovorila bile su: „Znam komu sam vjerovao“, jer je bila vjerna do smrti.

Znam tvoja djela, i nevolju, i siromaštvo, (ali ti si bogat), i znam hulu onih koji govore da su Židovi, a nisu, nego su sinagoga Sotonina. Ne boj se ništa od onoga što ćeš pretrpjeti: evo, davao će neke od vas baciti u tamnicu, da budete iskušani; i imat ćete nevolju deset dana: budi vjeran do smrti, i dat ću ti vijenac života. Otkrivenje 2:9, 10.

Crkva u Pergamu predstavljala je kompromis između istine i zablude, između poganstva i kršćanstva, u vrijeme cara Konstantina, a također i kompromis drevnoga Izraela koji se dogodio tijekom povijesti kraljeva. Predstavljala je mješavinu istine i zablude, koja može proizvesti samo zabludu. Bila je predstavljena biblijskom konferencijom 1919. godine, na kojoj je došlo do objavljivanja knjige „The Doctrine of Christ“, kako bi se oblikovala adventistička poruka koja bi bliže odražavala lažno evanđelje otpaloga protestantizma. Upravo su se u trećem naraštaju adventizma dogodili veliki kompromisi istine.

U tom je naraštaju, počevši od 1919., crkva započela kompromis koji je doveo do nastanka Crkvenog priručnika. U tom je naraštaju, počevši od 1919., crkva započela kompromis koji je zahtijevao akreditaciju i u zdravstvenim i u vjerskim školama. U tom je naraštaju započet prijelaz na moderne Biblije utemeljene na katoličkim izvorima. U toj se povijesti očitovala spremnost vodstva da uspostavlja odnose s režimima koji su bili otvoreno protukršćanski.

Praksa koja je bila rođena u svome začetku tijekom Građanskoga rata, kada je laodicejsko vodstvo uspostavilo pravni odnos s vladom Sjedinjenih Američkih Država kako bi osiguralo povoljniji ishod za mladiće u crkvi koji su trebali biti unovačeni u najsmrtonosniji rat u američkoj povijesti, ponovila se na početku Prvoga svjetskog rata kada je predsjednik Generalne konferencije, A. G. Daniells, stupio u kontakt s njemačkom vladom, dajući svoje odobrenje da Njemačka novači i prisiljava mladiće na vojnu službu, da nose oružje i da zanemaruju subotu. Taj Daniellsov postupak doveo je do razdvajanja koje je proizvelo različite ogranke reformnog pokreta Adventista sedmoga dana koji postoje sve do današnjega dana.

Taj kompromis nastavio se s Hitlerovom nacističkom Njemačkom, a potom i s narodima koji su činili Sovjetski Savez, te se još i danas održava u režimima kao što je Kina. Kompromis trećega naraštaja u njegovu odnosu prema državničkom upravljanju bio je unaprijed prikazan kompromisom drevnih izraelskih kraljeva i Konstantina, kako je simbolizirano u pergamskoj crkvi. To je razdoblje također predstavljalo kompromis njegova crkvenoga upravljanja s lažnim evanđeljem mira i sigurnosti, prikazanim Prescottovim djelom „Nauk Kristov”.

Znam tvoja djela i gdje prebivaš, ondje gdje je prijestolje Sotonino; i čvrsto držiš moje ime te nisi zaniijekao moju vjeru ni u one dane kad je Antipa, moj vjerni mučenik, bio ubijen među vama, ondje gdje Sotona prebiva. Ali imam nešto malo protiv tebe, jer ondje imaš one koji se drže nauka Balaamova, koji je učio Balaka da postavi kamen spoticanja pred sinove Izraelove, da jedu ono što je žrtvovano idolima i da čine blud. Otkrivenje 2:13, 14.

Blud označuje djelovanje Generalne konferencije u usklađivanju s narodima kao što su nacistička Njemačka i Sovjetski Savez, pod izlikom održavanja nužnih radnih odnosa s iskvarenim vladama, dok su pritom zanemarivali vjerne u tim narodima koji su trpjeli progonstvo od raznih režima s kojima su se udružili. Hrana žrtvovana idolima predstavljala je lažnu metodologiju otpaloga protestantizma i katolicizma, koja je tada bila čvrsto uspostavljena na sveučilištima laodicejskoga adventizma, a koja su pristala biti upravljana smjernicama otpalih metodologija, kako u religiji tako i u zdravstvu.

Isus je kraj trećega naraštaja prikazao kao što je prikazao i njegov početak, jer je dolazak četvrtoga naraštaja označio objavljivanjem knjige *Questions on Doctrine*, objavljene 1957., koja je u potpunosti odbacila temeljnu razlikovnu crtu spasenja koja postoji između istine i pogriješnih zamisli otpadačkoga protestantizma i katolicizma. Ta knjiga, naravno, sadrži nekoliko pogriješnih učenja, ali u biti naučava da je nemoguće živjeti pobjedonosno u Kristu sve dok osoba ne bude čudesno promijenjena prilikom Drugoga dolaska. Ta je knjiga označila početak naraštaja u kojemu se dvadeset i pet starješina trebalo pokloniti suncu. Politički i vjerski elementi potrebni da laodicejska adventistička crkva prihvati štovanje nedjelje pri uskoro dolazećem nedjeljnom zakonu bili su pristigli.

Četvrta gadost kod Ezekiela pojavljuje se kada malobrojni vjerni u devetom poglavlju primaju pečat na svoja čela, neposredno prije nego što anđeli uništenja započnu svoje djelo. Viđenje započinje u prvom retku osmog poglavlja, petoga dana šestoga mjeseca šeste godine. Viđenje započinje dan prije izvršenja suda nad onima koji se klanjaju suncu, što je žig papinske vlasti, a broj njegova imena jest „666.”

Djelo pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće započelo je 11. rujna 2001. napadom na zvijer iz zemlje, koji je izvelo treće jao islama. Taj je napad razgnjevio narode i označio dolazak poznoga dažda. Ali poznati dažda bio bi prepoznat samo od onih koji bi bili vraćeni temeljima adventizma kako bi uvidjeli da su tri jaoa islama temeljna istina. U tom trenutku oni koji su bili vraćeni na stare staze koje Jeremija označuje kao „pokoj” (što je poznati dažda), ili bi postali stražari koji su zatrubili u trubu trećega jaoa, ili bi bili oni koji su odbili poslušati glas trube, te tako odbili hoditi starim stazama.

Zatim su bili iskušani grijehom pobune svojih otaca iz 1863. U upravo toj istoj vremenskoj točki stigla je poruka o Kristovoj pravednosti, koja je „opravdanje vjerom u istini”. To je bila laodicejska poruka Jonesa i Waggonera, i to je bila Ezekielova poruka mrtvim suhim kostima koja je došla od „četiri vjetra”, koji su simbol islama trećeg jaoja („gnjevni konj” koji nastoji provaliti van). Tih nekoliko vjernih potom je bilo iskušano grijehom pobune svojih otaca iz 1888., dok je silni anđeo iz Otkrivenja osamnaest silazio kada su velike zgrade grada New Yorka bile oborene, i ispunilo se Otkrivenje, osamnaesto poglavlje, od prvoga do trećega retka.

Tada su bili iskušani prepoznavanjem poruke kasne kiše. Je li kasna kiša bila očitovanje Božje sile kao u prijašnjim vjekovima, ili su očitovanja Božje sile bila samo u prošlosti? Vjerni malobrojni tada su bili iskušani pobunom pobune svojih otaca 1919. godine. Način na koji vjerni malobrojni prolaze kroz ta tri ispita određuje hoće li primiti pečat Božji na svoja čela, ili će se naći kako se klanjaju suncu s dvadeset i pet starješina laodicejskog adventizma.

Sve pobune četiriju naraštaja laodicejskog adventizma nalaze svoj pandan u 11. rujna 2001. Taj datum, koji je Izaija označio kao „dan istočnoga vjetra“, označava početak vremena pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće, a vrijeme pečačenja jest vremensko razdoblje. Svršetak toga razdoblja predodređen je njegovim početkom, jer Isus uvijek predodređuje svršetak neke stvari njezinim početkom. U završnim pokretima procesa pečačenja kušnje koje su bile predodređene na početku toga razdoblja ponovno se ponavljaju.

Dana 11. rujna 2001. stigle su kušnje na kojima su pali pobunjenici laodicejskog adventizma, kako su prikazani četirima gadostima iz Ezekielova te prvim četirima crkvama iz druge i treće glave Otkrivenja, označivši početak procesa kušnje koji za one koji se izjašnjavaju kao adventisti sedmoga dana vodi ili k žigu Zvijeri ili pečatu Božjem.

Vodstvo laodicejskog adventizma zaplelo se užadima vlastitih prijevara, te im je praktički nemoguće „prepoznati” ponavljanje očitovanja Božje sile, kakvo je predstavljeno prijašnjim reformnim pokretima, uključujući i reformni pokret koji je doveo adventizam u postojanje. Starješine su rasule i prikriale doktrine koje su prikazane Millerovim draguljima krivotvorenim novčićima i draguljima. Kovčević Biblije kralja Jamesa potisnut je u vremena arhaičnog jezika i zamijenjen Biblijama na suvremenom jeziku, izraženima u terminologiji čovjeka grijeha.

Kad bi bilo koji od drevnih ljudi bio voljan razmotriti mogućnost da poruka o poznome daždu nije poruka mira i sigurnosti, bilo bi im gotovo nemoguće prepoznati da su očitovanja Božje sile u prošlim svetim povijestima ono što posebno označava pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće. Još im je teže prepoznati da su svete povijesti koje najizravnije označavaju pečačenje sto četrdeset i četiri tisuće upravo one svete povijesti koje ispunjavaju treće poglavlje Malahije, jer treće poglavlje Malahije utvrđuje da uvijek postoji glasnik koji pripravlja put za iznenadni dolazak Glasnika Saveza. Taj je glasnik bio predodređen prorokom Ilijom koji je smjelo objavio da u njegovoj povijesti neće biti kiše, osim ako dođe kroz njegovu službu.

Ezekielovim sedamdesetorici bilo bi smiješno prihvatiti da je njihova tvrdnja da su hram Gospodnji bila neutemeljena te da je zapravo predstavljala tvrdnju naroda koji je bio zaobiđen, kao što je vinograd bio dan onima koji donose plodove dostojne vinograda. Poruka trećega Jao, glasnik

koji pripravlja put, pjesma o vinogradu — sve to svjedoči protiv predaja i običaja u koje su polagali svoje pouzdanje te predstavlja gotovo nepremostivu prepreku za prepoznavanje kasne kiše.

Završetak pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće očituje iste kušnje za one koji su tvrdili da „prepoznaju“ ulogu islama trećeg Jaoa. „Umnoženje znanja“ koje je pokrenulo pokret milerita započelo je na kraju „sedam vremena“ godine 1798. „Umnoženje znanja“ koje je pokrenulo pokret sto četrdeset i četiri tisuće započelo je na kraju simboličnih „sedam vremena“ (sto dvadeset i šest godina) godine 1989. Tijekom tih sto dvadeset i šest godina sve veće apostazije, laodicejski adventizam dosegnuo je svoj četvrti i konačni naraštaj.

Treći i četvrti naraštaj jesu oni u kojima jedan narod ili puk ispuni svoju čašu vremena kušnje, i to je vrijeme sada došlo. „Umnoženje znanja“ iz knjige proroka Daniela, koje je predloženo rijekom Hiddekel, ujedno je i ono znanje koje se umnaža kada se Otkrivenje Isusa Krista otpečati neposredno prije završetka vremena kušnje.

Posljednja tri poglavlja Danielove knjige razmotrit ćemo u sljedećem članku.

„Brzo se približavaju dani kada će zavladati velika zbunjenost i pomutnja. Sotona, odjeven u anđeoske haljine, prevarit će, ako bude moguće, i same izabrane. Bit će bogova mnogo i gospodara mnogo. Puhat će svaki vjetar nauka. Oni koji su iskazivali vrhovno štovanje ‘znanosti lažno tako zvane’ tada neće biti vođe. Oni koji su se uzdali u razum, genij ili talenat tada neće stajati na čelu redova. Nisu držali korak sa svjetlom. Oni koji su se pokazali nevjernima tada neće biti povjereni sa stadom. U posljednjem svečanom djelu malo će velikih ljudi biti angažirano. Oni su samodostatni, neovisni o Bogu, i On ih ne može upotrijebiti. Gospodin ima vjerne sluge koji će u vremenu potresa i kušnje biti otkriveni pogledu. Ima dragocjenih koji su sada skriveni, koji nisu prignuli koljena pred Baalom. Nisu imali svjetlost koja je sjala u usredotočenom bljesku na vas. No možda će se pod grubom i neprivlačnom vanjštinom otkriti čisti sjaj istinskog kršćanskog karaktera. Danju gledamo prema nebu, ali ne vidimo zvijezde. One su ondje, učvršćene na svodu, ali ih oko ne može razabrati. Noću promatramo njihov istinski sjaj.“ Testimonies, sv. 5, 80, 81.